

כאלו השתדל בקדוש ברוך הוא, שבתורה בלה שמו של הקדוש ברוך הוא היא. ומשום כך, מי שמתעסק בתורה, מתעסק בשמו, ומי שמתרחק מן התורה, הוא רחוק מהקדוש ברוך הוא. בא ראה, לך ה' הצדקה, כמו שגאמר (דברי הימים א-כט) לך ה' הגדלה והגבורה. מי הצדקה? המקום שכל הפנים המאירות אחוזים בו, והוא אחוז בכלם ובו נמצאים. ולנו בשת הפנים, המקום שכל הפנים המאירות מתרחקים ממנו. צדקה, אמת קשוט, ואור הכל, ואור של פנים שמחת הכל. בשת, בוששה והרחוק של האמת מי שמתבייש, משום שהאמת, שהיא צדקה, התרחקה ממנו רחוק של פנים מאירות.

בא ראה, הפהן העליון צריך להראות ביפי הפנים, בהארת הפנים, בשמחה יותר מהכל, ולא צריך להראות בו עצבות ורגז, אלא הכל כמו שלמעלה. אשרי חלקו, שעליו פתוח אני חלקך ונחלתך. וכתוב (דברים יח) ה' הוא נחלתו. ועל פן צריך להראות שלם בכל, בעצמו, בלבדו, שלא יפגם עצמו כלל, כמו שנתבאר.

והוא אשה בבתוליה יקח. רפי שמעון פתח, (שם) והנה הוא שם עלילת דברים וגו'. וכתוב וענשו אתו מאה כסף וגו', פי הוציא שם רע על בתולת ישראל. וכי בתולת ישראל היא? בתולת אביה או בתולת בעלה היא. מה זה בתולת ישראל פאן? זהו שכתוב (דברים לב) שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך. אף פאן הפהן שעומד כמו שלמעלה, כתוב

להו אורייתא דקשוט, למנדע ארחא דמלכא קדישא. וכל מאן דאשתדל באורייתא, כאלו אשתדל ביה בקודשא ברוך הוא, דאורייתא כלא שמייה דקודשא ברוך הוא הוי. ובגין כך מאן דאתעסק באורייתא, אתעסק ביה בשמייה, ומאן דאתרחק מאורייתא, רחיקא הוא מקודשא ברוך הוא.

תא חזי, לך יי' הצדקה, כמה דאת אמר, (דברי הימים א כט) לך יי' הגדולה והגבורה. מאן צדקה. אתר דכל אנפין נהירין אחידן ביה, והוא אחיד בכלהו, וביה אשתכחו. ולנו בוששת הפנים אתר דכל אנפין נהירין אתרחקן מגייה. צדקה, אמת קשוט, ונהורא דכלא, ונהורא דאנפין חידו דכלא. בוששת, פסופא רחיקו דקשוט מאן דאכסיה, בגין דאמת דאיהו צדקה, אתרחק מגייה. רחיקו דאנפין נהירין. תא חזי, פהנא עלאה בעי לאתחזאה בשפירו דאנפין, בנהירו דאנפין, בחידו יתיר מפלא. ולא בעי לאתחזאה ביה עציבו ורוגזא, אלא כלא כגוונא דלעילא. זפאה חולקיה, דעליה פתיב, (במדבר יח) אני חלקך ונחלתך. וכתוב (דברים יח) יי' הוא נחלתו. ועל דא בעי לאתחזאה שלים בכלא, בגרמיה, בלבושייה, דלא יפגים גרמיה פלל, כמה דאתמר.

והוא אשה בבתוליה יקח. (ויקרא כ"א) רפי שמעון פתח, (דברים כב) והנה הוא שם עלילות דברים וגו'. וכתוב וענשו אותו מאה כסף וגו', פי הוציא שם רע על בתולת ישראל, וכי בתולת ישראל היא, בתולת אביה, או בתולת בעלה היא, מהו (ד' ז' ע"א) בתולת ישראל הכא. הדא הוא דכתיב, (דברים לב) שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך. אוף הכא כהנא דקאים כגוונא דלעילא, פתיב והוא אשה בבתוליה יקח, הכי נמי בבתוליה, דלא